

ניסיון לאנוס - בכלא!

החברה שלך והוא לא יגע בחברה של החבר שלו. לא האמנתי לו, וידעתי שהוא משקר לי, בשביל שארגיש בנוח, אכטח בו וארגע.

אז הוא אמר לי: "את יודעת? את המיכתב אלי כבר גמר מזמן לכתוב, סתם ניסיתי אותך! לבחון איזו בחורה את. ואת סתם בחורה! ובגלל מה שעשית, לא תקבלי את המיכתב, ואני אעניש אותך על כך. את לא תצאי מכאן עד שלא תתני לי לשכב איתך!"

התחלתי להרגיש שזהו סוף הדרך, שאני אהיה קורבן לאנוס. אבל לא ויתרתי, והסברתי לו שאני עדיין בתולה ולא שכנתי עם גבר מעולם, ואני לא מסוגלת לשכב איתו. הוא אמר לי: "תישבעי שאת בתולה!" נשבעתי לו, ואז הוא אמר לי שאם אגע לו כאבר-המין שלו והוא יגמור — רק אז הוא ישחרר אותי ויתן לי לצאת. התחלתי לחשוב שאין לי הרכה ברירות במצב הזה.

וקטנטונת, ושוה כבר ארבע שנים שהוא לא ראה בחורה ולא נגע בחורה. הרגשתי שזה לא זה ואני חייבת לצאת לפני שיהיה מאוחר. ניסיתי להתחמק ממנו וביקשתי שיתן לי לצאת. ברגע שהוא סירב, הבנתי כי אני נמצאת בסכנה. ניסיתי לדבר אליו במילים יפות אבל זה לא עזר. פחדתי ממש והתחלתי להתחנן: "תן לי לצאת, אני לא רוצה שום דבר, גם לא את המיכתב!" רק שיעזוב אותי לנפשי. הוא התחיל להיות אליים וביקש ממני לשכב איתו. סירבתי לו, והוא אמר לי שיעשה זאת בין אם ארצה ובין אם לאו, ושאל איך אני רוצה את זה — באלימות, או בצורה יפה, ששנינו נהנה. לא ידעתי מה לעשות, פחדתי מאוד, אבל כל הזמן ניסיתי להיות מחושבת ולא לעצבן אותו. אמרתי לו: "בסדר, קודם כל אקבל את המיכתב ואחר כך אני מבטיחה לך שיהיה בסדר."

את סתם בחורה!

למולי, השארתי את התיק שלי בחוץ. ליד השער. זה משך תשומת-לב, חשבו שזה חפץ חשוב והזעיקו חבלון מיטטרה. כך שעוד לא הספקתי לגעת באבר-המין שלו ושמעתי מישוהו צועק: "מי שם?"

הוא עזב אותי מייד ואמר: "תגידו שזה בסדר!" אני ניצלתי את זה וברחתי לעבר השער.

טיפסתי ויצאתי, הלכתי לקחת את התיק וללכת... לברוח מהמקום!

אבל למולי עמדו שני שוטרים, שאחר כך הבנתי שהם קציני-ביטחון של הכלא. הם שאלו אותי מי היה שם ומה עשיתי שם. הסברתי בערך, כי

התני לו להבין שברגע שאקבל את המיכתב אני אסכים לשכב איתו, בתיקווה להרוויח זמן. הוא קצת נרגע, אבל לאחר מיספר דקות שוב ניסה לחבק אותי. המשכתי להירתע ממנו וביקשתי שיעזוב אותי. אבל התגובה שלי בטח הציתה אותו יותר. הרגשתי שאני בדרך להיכנס להיסטריה, ברחתי ממנו.

הוא תפס אותי והפיל אותי ארצה, ואמר לי לשתוק, ושם אצעק הוא יהרוג אותי. הוא הרים אותי מהריצפה

כשהתרמיל על שיכמה, באה החיילת לבקר חבר היושב בכלא, אחד האסירים פיתה אותה לטפס על השער — וניסה לאנוס אותה בין החומות

הייתי המומה, ולא האמנתי שיצאתי מזה וניצלתי מאנוס בטוח. הם ביקשו ממני שאבוא לזהות את האסיר. פחדתי, ואמרתי שאני לא רוצה. הם לחצו ואמרו שאני חייבת, במצבני הנוכחי.

זיהיתי אותו וחייכתי בחוץ. ואז הוא בא וצעק לעברו: "חיילת, תגידו את מסרת לי פתק להעביר לאיזה אסיר?" אני מרוב פחד אמרתי: "מה פיתאום?" ואז הוא ענה לי: "או למה קצין הביטחון מאשים אותי?" ולפני שקצין הביטחון חזר, הוא אמר לי: "עדיף שתעפי מפה ושלא תנסי לעשות לי בעיות!"

והעמיד אותי ליד מיכנה בקירבת מקום ואמר לי: "תרגעי, אני לא אפגע בך." היה לי קשה להירגע, והמשכתי לבקש שיעזוב אותי. והוא ניסה להרגיע אותי שאין לי מה לפחד ממנו והוא לא יעשה לי מאומה. ניסיתי שוב

האמנתי לו ברוב טיפשותי, והלכתי לשם, כפי שהוא הסביר לי. כשהגעתי, הוא כבר חיכה לי שם, ואמר שמאחר שהוא חושש כי אם יראו אותנו יחד, ויהיו לו בעיות, אני צריכה לטפס על השער ולהיכנס אליו. הוא

להיכנס לראותך, בטענה כי רק חזרת מחופש, ולא מגיע לך ביקור. היה לי ולהסביר שאני חיילת ובאתי מרחוק, אך זה לא עזר.

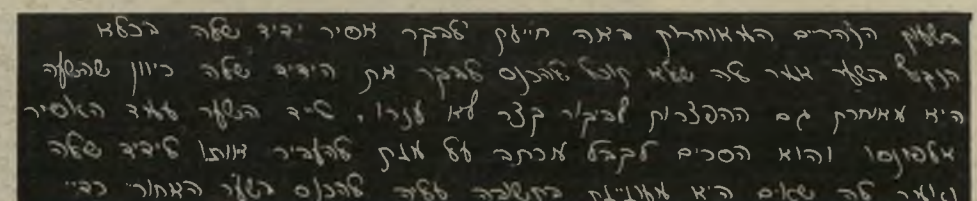
ליד השער עמד אסיר בשם אלפוני

לעיתים רחוקות מתקבל במערכת מיכתב כליכך נוגע ללב, הכתוב בכנות כה רבה. מיכתבה של כוכבה (שם בדוי, כדי שלא לפגוע בצעירה) צורף למיכתבו של אסיר מכלא בית-ליד שליך נתניה.

כוכבה, חיילת צעירה מאחד ממושי-ביהדרום, באה בסוף ספטמבר השנה לבקר את ידידה הכלוא בבית-ליד. את קורות הביקור הזה העלתה על הכתב ושלחה לידידה שבכלא. והוא העביר את המיכתב להעולם הזה.

וזה תוכן מיכתבה של כוכבה: לאלי היקר שלי!

ברצוני לספר לך משהו מאוד חשוב הקשור בי, מאחר שאני מרגישה כי אני חייבת לספר לך זאת בכל מחיר. איך תגיב לאחר שתסיים לקרוא את המיכתב, אני לא יודעת... היה לי עצוב מאוד על שלא נפגשנו בחופשתך בשבת, ולכן החלטתי לבקר אותך למחרת, יום ראשון 22.9.85, למרות שאסרת זאת עליי. כמו שאתה יודע, לא נתנו לי

מיכתבו של האסיר

הידיד שלה מוכן לעמוד בכל בדיקה!

ואז בא קצין-הביטחון ואמר לי להיכנס. פחדתי ובכייתי, ואמרתי שאני לא אכנס כי אני פוחדת ממנו. הם סילקו אותנו ונכנסתי ישר למישרד של מפקד-הכלא. הושיבו אותי וניסו להרגיע אותי. אחרי-כך ביקשו שאספר מה קרה בריוק, סרבת לדבר, וביקשתי לראותך. הייתי כליכך וקוקה לך באותם רגעים ולא יכולתי להירגע.

לדבר בצורה טיבעית ושאלתי אותך על-יד. הוא סיפר לי שהוא מכיר אותך, שאתם שנים באותו התא, והוא יודע עליי המון, מאחר שאתה מספר עליי. הוא אמר שהוא יודע שאנחנו חברים ושכבר הספקת לשכב איתי. הוא אמר שאין לי ממה לפחד, כי הוא יודע שאני

הסביר לי שאתה כרגע כותב את המיכתב, ולפי סימון מוסכם מראש הוא יבוא לקבל ממך את המיכתב. האמנתי בו וחייכתי.

התחלנו לדבר ואז הוא התחיל לשלוח לעברי ידיים, ולנסות לחבק אותי ולומר לי כמה אני חמודה

סו. שאלתי אותו אם הוא מכיר אותך, ואם אוכל להעביר דרכו מיכתב אליך. הוא אמר לי שכן. ישבתי בסככה בחוץ וכתבתי לך מיכתב ומסרתי אותו לי אסיר. הוא אמר לי שאם אני מעוניינת בתשובה, שאחכה לו בשער ליד המע"ץ הוא יחזור עם מיכתב ממך.